

ARC DANCE FESTIVAL 14 Online edition

TIME TO DANCE

Από 22 έως 30 Μαΐου 2021

Το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά

φιλοξενεί το **#arcfest14** που θα μεταδοθεί ζωντανά
μέσω διαδικτύου:

www.arcfordancefestival.gr

www.dithepi.gr

και FB Page “ARC FOR DANCE FESTIVAL”

Το 2021, το ARC14 δηλώνει ότι, τώρα περισσότερο από ποτέ, είναι **ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΧΟΡΟ**.

Κατανοούμε τον χρόνο μέσω των σωμάτων μας, μετράμε τη ροή του μέσω της κίνησής μας, οι αναμνήσεις μας είναι ίχνη της σχέσης μας προς αυτόν, τον πραγματώνουμε μέσω της παρουσίας μας και της βούλησής μας κι έτσι αναδύεται ως η κατάλληλη στιγμή για κάθε πράγμα και κάθε πράξη – αυτό δηλαδή που οι αρχαίοι Έλληνες εννοούσαν με τη λέξη *καιρός*.

Γηγενείς κοσμολογίες αφηγούνται και τιμούν το συνεχές χώρο-χρόνου μέσω του χορού, μέσω της κίνησης του σώματος, της παραστατικής τελετουργίας.

Επιστήμονες προσπαθούν να εξηγήσουν την ψευδαίσθηση του χρόνου ως το αποκύημα της ανημπόριας μας να αντιληφθούμε και να συναισθανθούμε κάθε κινούμενη λεπτομέρεια του κόσμου ταυτόχρονα.

Τη φετινή χρονιά, το **ARC14** στοχάζεται πάνω στον χορό από τη σκοπιά του πλέον ζωτικού αλλά και λιγότερο ορατού στοιχείου του: του χρόνου.

Μία επιλογή που, εν μέσω της πανδημίας, απαντά άμεσα σ’ αυτή την αλλόκοτη αίσθηση πως ο χρόνος βρίσκεται ταυτόχρονα σε αναστολή και σε επιτάχυνση.

Μία επιλογή που φιλοδοξεί να μας παρασύρει σε μια πιο ευχάριστη αίσθηση ζωής, πέρα από τα όρια του χώρου και μέσα στις ροές του χρόνου.

Στο πλαίσιο της εναρκτήριας δράσης **ARC_primemovers (22-23/5)**, η νέα γενιά των Ελλήνων χορογράφων μεταγράφει την τραυματική εμπειρία της πανδημικής κρίσης και της αναστολής της αλληλεπίδρασης των σωμάτων, και οραματίζεται το μέλλον της κίνησης, τον χώρο της οικειότητας και τον χρόνο της απώλειας μέσα από νέα

έργα μικρού φορμά (σόλο ή ντουέτα). Στο πλαίσιο του **ARC_dialogues**, οι δημιουργοί μοιράζονται τις διεργασίες που οδηγούν τα έργα τους σε διαδοχικές συνομιλίες τους με τη χορογράφο Χρυσάνθη Μπαδέκα.

Ο πυρήνας του Φεστιβάλ **ARC_MAINFEST (27–30/05)** εστιάζει στην πρωτογενώς καθοριστική σχέση όλων των σωμάτων με τον χρόνο και τη μοναδική δυνατότητα του χορού να τη διηγηθεί. Μέσα από **επτά** έργα –τα **τέσσερα** στην παγκόσμια πρεμιέρα τους στην Αθήνα– το ARC14 καλεί δημιουργούς και κοινό να συναντηθούν σε μια τελετουργία διπλής κατάφασης: **ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΧΟΡΟ** και **ΧΟΡΟΣ ΓΙΑ (ΤΟΝ) ΧΡΟΝΟ**.

Τέλος, το διήμερο του εκπαιδευτικού **ARC_hothouses (28–29/05)** οι επαγγελματίες του χορού εμβαθύνουν στις εξελίξεις στον τομέα του χορού, μελετούν τις αναδυόμενες διεθνείς τάσεις και πειραματίζονται σε νέα χορευτικά ιδιώματα, μέσα από ειδικά σχεδιασμένα workshops που θα πραγματοποιηθούν στο χώρο του **Dance Cultural Centre**, Πειραιώς 76, Αθήνα.

Μετά την περσινή πετυχημένη διοργάνωση online από τους χώρους του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά για δεύτερη φορά φέτος, ο καλλιτεχνικός διευθυντής του ΔΗΘΕΠΕ κ. Λευτέρης Γιοβανίδης παραχωρεί το Θέατρο για την 14^η διοργάνωση.

Το «Διεθνές Φεστιβάλ Σύγχρονου Χορού ARC FOR DANCE FESTIVAL» υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «ΑΤΤΙΚΗ 2014-2020» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης) και από εθνικούς πόρους.

Στο πλαίσιο υλοποίησης του «14ου Διεθνούς Φεστιβάλ Σύγχρονου Χορού ARC FOR DANCE FESTIVAL» υπάρχει μέριμνα για την τήρηση των όρων προσβασιμότητας, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η προσβασιμότητα των ΑμεΑ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ARC_MAIN FEST

ΠΕΜΠΤΗ 27/05

Τίτλος έργου: **Ever After** (ΠΡΕΜΙΕΡΑ)

Όνομα ομάδας: **Μαριάννα Καβαλλιεράτου**

Διάρκεια έργου: **40'**

Το έργο υλοποιήθηκε με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΠΟΑ, στο πλαίσιο επιχορηγήσεων 2019-2020

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28/05

Τίτλος έργου: **Funky Turn and/or Legally Live** (ΠΡΕΜΙΕΡΑ)

Χορογράφος: **Ζωή Δημητρίου**

Διάρκεια έργου: **40'**

Τίτλος έργου: **Things move but they do not say anything**

Χορογράφος: **Poliana Lima (BRA)**

Διάρκεια έργου: **40'**

ΣΑΒΒΑΤΟ 29/05

Τίτλος έργου: **Why should it be more desirable for green fire balls to exist than not?**

Χορογράφος: **Γεωργία Βαρδαρού**

Διάρκεια έργου: **40'**

ΚΥΡΙΑΚΗ 30/05

Τίτλος έργου: **Dare to be together** (ΠΡΕΜΙΕΡΑ)

Όνομα ομάδας: **Αλέξης Κυριακούλης**

Διάρκεια έργου: **10'**

Τίτλος έργου: **Enchanté (ΠΡΕΜΙΕΡΑ)**

Όνομα ομάδας: **Νατάσα Φραντζή**

Διάρκεια έργου: **10'**

Τίτλος έργου: **Somiglianza**

Όνομα ομάδας: **KOR'SIA**

Διάρκεια έργου: **15'**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ARC_HOTHOUSES

"Personal movement" (Προσωπική κίνηση)

Workshop με τη Γεωργία Βαρδαρού

Ημερομηνία: 28/ 05/2021

Ώρα: 12:00-15:00

Τόπος: Dance Cultural Centre

"Corporal writings" (Σωματικές γραφές)

Workshop με τους Mattia Russo & Antonio de Rosa (KOR'SIA)

Ημερομηνία: 29/ 05/2021

Ώρα: 12:00-15:00

Τόπος: Dance Cultural Centre

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

22-23/05

ARC_PRIMEMOVERS & ARC_DIALOGUES

27-30/05

ARC_MAINFEST

ΠΕΜΠΤΗ 27/05

Τίτλους έργου: **Ever After ΠΡΕΜΙΕΡΑ**

Όνομα ομάδας: **Μαριάννα Καβαλλιεράτου**

Διάρκεια έργου: **40'**

Το έργο "Ever After" ξεκίνησε ως αναστοχασμός της έννοιας, εμπειρίας και ιστορίας του θανάτου μέσα από τον χορό – ο μακάβριος χορός (danse macabre) της ύστερης μεσαιωνικής αλληγορικής εικονογραφίας, ο χορός στους πίνακες του Πίτερ Μπρέγκελ, ο μεταθανάτιος χορευτικός θρήνος στα ρομαντικά μπαλέτα, ο αργός θάνατος στη διάψευση των μοντερνιστικών ουτοπιών, η σκοτεινή του ανάμνηση στον απόηχο του τέλους των μεγάλων αφηγήσεων.

Χωρίς στόχους μεγαλεπήβολους και με συνείδηση της συντριπτικής καθολικότητας και ευρύτητας του θέματος, το έργο χρησιμοποίησε την κλίμακα και τα κινητικά υλικά της ίδιας της χορευτικής ομάδας. Τη δαιδαλώδη επιτελεστική περιπλάνηση ανάμεσα σε διαφορετικές εμπειρίες, γνώσεις και ιστορίες προκειμένου να εγγραφούν στο παρόν κοινές και διαφορετικές αναπαραστάσεις για τον θάνατο, προκειμένου να αναδυθεί η τραυματική σχέση του ανθρώπου με τον χρόνο. Η ίδια η διαδικασία της δημιουργίας του έργου, οι πρόβες, οι αλλαγές, οι μικρές χειρονομίες που απορρίφθηκαν ως παράσταση αλλά παρέμειναν ως ανάμνηση, οι διαδοχικές επιλογές, συγκρότησαν σταδιακά τη «ζωή» του έργου μέσα από ένα σχήμα ενδεχομένως παράδοξο αλλά και λυτρωτικό.

Όπως σημειώνει η χορογράφος του "Ever After": «Σε κάθε απόπειρα να συλλάβουμε το "μετά" επιστρέφουμε διαρκώς σε εκείνο το "πριν" που εξηγεί την ασυμμετρία ανάμεσα στην εμπειρία του παρόντος και την προσδοκία του μέλλοντος. Το "εξ αεί" αποτελεί για μας μια μεταφορά για όσα δεν γίνονται γνωστά μετά το τέλος της ζωής ενός έργου».

Σύλληψη/ Χορογραφία: **Μαριάννα Καβαλλιεράτου**

Δραματουργός: **Αναστάσιος Κουκουτάς**

Μουσική: **Γιώργος Πούλιος**

Σκηνικά: **Πουλχερία Τζόβα**

Κουστούμια: **Κωνσταντίνα Μαρδίκη**

Φωτισμοί: **Ελίζα Αλεξανδροπούλου**

Βοηθός χορογράφου: **Ασπασία Μαρία Αλεξίου**

Εκτέλεση Παραγωγής: **Αγγέλικα Σταυροπούλου**

Ερμηνεία: **Αλέξανδρος Βαρδαξόγλου, Γαβριέλλα Αντωνοπούλου, Άρης Παπαδόπουλος, Ιωάννα Τουμπακάρη**

Το έργο υλοποιήθηκε με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΠΟΑ, στο πλαίσιο επιχορηγήσεων 2019-2020.

Τίτλος έργου: **Funky Turn and/or Legally Live** **ΠΡΕΜΙΕΡΑ**

Χορογράφος: **Ζωή Δημητρίου**

Διάρκεια έργου: **40'**

Με την εγκαθίδρυση των τεχνικών δειγματοληψίας (sampling) και την ψηφιακή τεχνολογία, ακόμη και η πιο ανεπαίσθητη χειρονομία μπορεί να αποκτήσει τη δική της ζωή και να γίνει η βάση για τη δημιουργία διαρκώς νέων επαναλήψεων και αντηχήσεων. Το "Funky Turn and/or Legally Live" είναι μια παράσταση χορού που υιοθετεί την επιστημολογία των μέσων και υποστηρίζει την άποψη ότι το έργο τέχνης στην εποχή της τεχνικής αναπαραγωγής δεν μπορεί να ξεφύγει από την τεχνολογική κυριαρχία που καθορίζει σε σημαντικό βαθμό την αισθητική διάσταση. Ποιος είναι ο τόπος 'καταγωγής' και πώς μπορούμε –αν μπορούμε– να ανιχνεύσουμε τις πολλαπλές μετατοπίσεις και αντηχήσεις του στο μέλλον;

Ανιχνεύοντας τη γενεαλογία του κινητικού υλικού της χορευτικής ποπ κουλτούρας και χρησιμοποιώντας τεχνικές οικειοποίησης, η Δημητρίου επιχειρεί να ζωντανεύσει εικόνες με ένα τεχνολογικά εμπνευσμένο λεξιλόγιο κίνησης προκειμένου έτσι να διερευνήσει πώς οι χειρονομίες θα μπορούσαν να φορτιστούν περαιτέρω σημειολογικά και εκφραστικά. Μέσα στον ταχύτατα μεταβαλλόμενο ρυθμό της εικονικής μας πραγματικότητας, η Δημητρίου διαλέγει την επιβράδυνση και την επιμονή στη διεύρυνση της λεπτομέρειας, μια πορεία που εκφράζει την επιθυμία για επιστροφή σε ένα πιθανά χαμένο μέλλον.

Η παράσταση "Funky Turn and/or Legally Live" πραγματοποιείται με την οικονομική υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού. Με την υποστήριξη του Κινητήρα και Trinity Laban.

Σύλληψη/Χορογραφία/Καλλιτεχνική Διεύθυνση: **Ζωή Δημητρίου**

Δραματουργία/Κείμενο: **Ζωή Δημητρίου**

Περφόρμανς: **Ζωή Δημητρίου**

Σύνθεση/Ηχητικός Σχεδιασμός: **Sam Hayden**

Σκηνικά: **Μάρω Μιχαλακάκου**

Φωτισμοί: **Τάσος Παλαιορούτας**

Γραφιστική Επιμέλεια/Βίντεο: **Μαριλένα Αλιγιζάκη**

Διεύθυνση και Εκτέλεση Παραγωγής: **Ρένα Ανδρεαδάκη**

Ευχαριστούμε τους/τις: **Γιώργο Βαλαή, VoltnoiBregre, SakisBwana, Δημήτρη Έξαρχο, Joe Kelleher, Nicholas Minns, Αλεξία Μπεζίκη, Paddy Randal, Serena Ruth, Peter Von Salis, Simone Sistarelli, JacopoZecchi.**

Τίτλος έργου: **Things move but they do not say anything**

Χορογράφος: **Poliana Lima (BRA)**

Διάρκεια έργου: **40'**

Το "Things move but they do not say anything" είναι ένα χορευτικό κομμάτι για τη γλώσσα των σωμάτων και το σώμα της γλώσσας. Εκτελεσμένο από γυναίκες χορεύτριες, το κομμάτι εκτυλίσσεται

χωρίς να έρχονται σε επαφή μεταξύ τους – τουλάχιστον όχι σωματικά – και μέσα από τους ήχους που παράγουν τα σώματά τους καθώς κινούνται όλες μαζί, σε μία συν-κίνηση, σε μία συν-παρουσία ομοφωνίας.

Ντυμένα με γκλίτερ και λουσμένα στην αύρα μεταβαλλόμενων φωτισμών, τα σώματα αυτά είναι διαρκώς στραμμένα προς το (όποιο) κοινό καθώς στέκονται και σείονται και συστρέφονται, διατηρώντας ταυτόχρονα το καθένα τη θέση του. Η σχεδόν αρχαϊκή αίσθηση της ισχυρής γυναικείας παρουσίας εκπέμπεται μέσω της τελετουργικής τους κίνησης – έτσι όπως την επαναλαμβάνουν και μετατοπίζουν και επαναλαμβάνουν ξανά και ξανά. Ο ρυθμός και ο σταδιακός μετασχηματισμός δίνουν στο κομμάτι μια οργανική αίσθηση, σαν να γινόμαστε μάρτυρες μιας βλάστησης ή κάποιου καιρικού φαινομένου ή της κίνησης ενός σμήνους.

Η χορογραφία παραπέμπει στη συλλογική χειραφέτηση και την ποιητική των σωμάτων ως διαύλων που απηχούν φωνές του παρελθόντος και ενοράσεις του μέλλοντος, των σωμάτων που προβάλλουν και διαδίδουν αξιώσεις, ιστορίες, παρουσία, χρόνο.

Ιδέα, χορογραφία και σκηνοθεσία: **Poliana Lima**

Βοηθός χορογράφος: **Lucas Condó**

Σχεδιασμός Φωτισμού: **Carlos Marquerie**

Σχεδιασμός ήχου: **Arne Bock**

Κοστούμια: **Anaïs Zebrowski**

Βοηθός σχεδιασμού κοστούμιών: **Diego Carrasco Pulido**

Álvaro Gomez Pidal, Alexis Delgado Búrdalo

Χορεύουν: **Cláudia Bosch, Laura Cardona, Ada Continente, Carla Diego, Natalia Fernandes, Cris Manso, Danielle Mesquita, Clara Pampyn, Almudena Perez, Isabela Rossi, Maddi Ruiz de Loizaga y Ainhoa Uzandizaga**

Γραφείο Τύπου: **Cultproject**

Παραγωγή: **Isabella Lima**

Τεχνικός συντονισμός: **Cristina Bolívar**

Συμπαράγωγή: **Teatros del Canal, Teatro Municipal do Porto / DDD - Festival Dias da Dança, CND/Pantin y Porosus Fonds de Dotation**

ΣΑΒΒΑΤΟ 29/05

Τίτλος έργου: **Why should it be more desirable for green fire balls to exist than not?**

Χορογράφος: **Γεωργία Βαρδαρού**

Διάρκεια έργου: **40'**

«Στο “*Why should it be more desirable...*” η Βαρδαρού αποκαθιστά την πρωτοκαθεδρία του χορού, εισάγοντας στον χώρο μεταξύ ερμηνευτή και ακροατηρίου –εκεί, δηλαδή, όπου συμβαίνει ο χορός– μια διφορούμενη διάσταση στην οποία μπορούμε να αναζητήσουμε, συνειδητά ή ασυνείδητα, αυτό που επιθυμούμε.» — [writing about dance](#), Nicholas Minns, 1/11/2019

Το “*Why should it be more desirable for green fire balls to exist than not?*” (Γιατί να είναι πιο επιθυμητό να υπάρχουν πράσινες φλογόμπλες παρά να μην υπάρχουν;) είναι ένα χορευτικό σόλο σε σύμπραξη με τον εικαστικό David Bergé. Εικόνες και κινήσεις αλληλοεπικαλύπτονται για να

δημιουργήσουν έναν χώρο όπου το κοινό μπορεί να διαβάσει τις προβολές, τον χορό και την εφήμερη σχέση μεταξύ τους.

Η χορογράφος, Γεωργία Βαρδαρού, σημειώνει για το έργο:

«Πόσο παιγνιώδης μπορεί να είναι η δημιουργία του εννοιολογικού πλαισίου μιας εικόνας με τη βοήθεια της γλώσσας του χορού; Καθίστανται εύπλαστες οι σημασίες δίπλα σε ένα σώμα που κινείται; Πώς διηγείται ένα σώμα; Το εννοιολογικό πλαίσιο αναδεικνύει ή αποδυναμώνει τη σημασία των όσων βλέπουμε επί σκηνής; Τι συμβαίνει στον χώρο ανάμεσα στην αντίληψη του ερμηνευτή και σε αυτή του κοινού; Ίσως είναι ακριβώς αυτός ο χώρος, μεταξύ των διαφορετικών αντιλήψεών μας, όπου επιτελείται ο χορός.

Σύμφωνα με τον Carl Gustav Jung, τα ΑΤΙΑ διεγείρουν συνειδητές και ασυνείδητες φαντασιώσεις. Ίσως οι χορευτικές κινήσεις μπορούν κι αυτές να θεωρηθούν ένας τρόπος να αναλογιστούμε εάν κάποιος βλέπει αυτό που βλέπει επειδή είναι πράγματι εκεί ή επειδή «κάποιο αρχέτυπο τού γεννά αυτή τη θέαση» Οι Ιπτάμενοι δίσκοι του Jung είναι ένα βιβλίο που διαβάζω αυτόν τον καιρό για αυτό το έργο, ο τίτλος του οποίου είναι αντλημένος κατά το ήμισυ από αυτό το βιβλίο και αναφέρεται στη γενική ομολογία ότι είναι πιο επιθυμητό να υπάρχει κάτι (στην περίπτωση του βιβλίου, οι ιπτάμενοι δίσκοι) παρά να μην υπάρχει. Αν υποθέσουμε ότι αυτού του είδους η επιθυμία αποτελεί μέρος του μηχανισμού παρακολούθησης μιας παράστασης χορού, τότε θα μπορούσαμε επίσης να υποθέσουμε ότι, ενώ παρακολουθούμε τον χορό, αναζητούμε διαρκώς κάτι, συνειδητά ή ασυνείδητα».

Χορογραφία και Χορός: Γεωργία Βαρδαρού

Σκηνογραφία: David Bergé

Σχεδιασμός Φωτισμού: Ana Rovira

Φωτογραφίες: David Bergé, Ελίνα Λούκου, Αγνή Παπαδέλη Ροσσέτου

Μουσικά κομμάτια: Laurel Halo

Καλλιτεχνικός σύμβουλος: Marc Vanrunt

Παραγωγή: Kunst/Werk, Αμβέρσα

Residencies: La Caldera, El Graner, Βαρκελώνη

Με την υποστήριξη του: Dance Umbrella

Ευχαριστίες: Salva Sanchis

ΚΥΡΙΑΚΗ 30/05

Τίτλος έργου: Dare to be together **ΠΡΕΜΙΕΡΑ**

Όνομα ομάδας: Αλέξης Κυριακούλης

Διάρκεια έργου: 10'

Το έργο "Dare to be together" αποτελεί μια χορευτική σπουδή πάνω στην εξέλιξη των ανθρώπινων σχέσεων και τις αντίστοιχες μεταβολές στην ψυχρόσυνθεση των εμπλεκομένων σε αυτές.

Ενώ οι άνθρωποι μοιάζει να λειτουργούν καλύτερα και να προχωρούν μακρύτερα μέσα από τις σχεσιακές διεργασίες, την εγγύτητα και την ανταλλαγή, το αίτημα της ατομικότητας προβάλλει πάντα, σχεδόν αναπόφευκτα, διεκδικώντας ικανοποίηση και τα ηνία κάθε συνένυσης.

Ενώ είναι αλήθεια ότι καθένας εισέρχεται και αποχωρεί μόνος του από το πολύπλοκο τελετουργικό της ύπαρξης, είναι εξίσου αλήθεια ότι το καθημερινό βίωμα γίνεται εφικτό χάρη στους πολλούς τρόπους με τους οποίους συναισθανόμαστε τους άλλους και μοιραζόμαστε τα χαρακτηριστικά της μοναδικής εμπειρίας μας.

Ο χορογράφος και διαμεσικός καλλιτέχνης Άλεξ Κυριακούλης στοχάζεται πάνω στην τόλμη της συνύπαρξης και της συνένωσης, στις συνάψεις που τροφοδοτούν τα αγγίγματα και τη νοηματοδότηση που πετυχαίνουν τα αγκαλιάσματα· χορογραφεί φωτίζοντας την έκδηλη ανάγκη του σώματος να «γίνεται» μαζί με άλλα σώματα, ακόμη και αν αυτό δεν συμβαίνει παρά «ανάμεσα», στο διάστημα που χωρίζει τα δύο θεμελιώδη σημεία μοναξιάς, τη γέννηση και τον θάνατο. Όπως σημειώνει ο ίδιος με αναφορά την ιδιαίτερη συνθήκη της απομόνωσης που διανύουμε: «Ένας δάσκαλός μου είχε πει, “ο άνθρωπος έρχεται και φεύγει μόνος”. Ας βρούμε, λοιπόν, τον τρόπο που θα αλλάξει η ενδιάμεση πορεία της ζωής μας».

Χορογραφία: **Άλεξ Κυριακούλης**

Ερμηνεία / Συνδημιουργία: **Κατερίνα Μαγεράκη, Πέτρος Τσοφύλλας, Νόννη Μπούφη**

Σκηνογραφία / Stage Manager: **Παρασκευή Χιονίδου**

Φωτισμοί: **Άλεξ Κυριακούλης**

Με την υποστήριξη: **Dance Cultural Centre**

Τίτλος έργου: **Enchanté** **ΠΡΕΜΙΕΡΑ**

Όνομα ομάδας: **Νατάσα Φραντζή**

Διάρκεια έργου: **10'**

Κάθε φορά που συστηνόμαστε σε κάποιον επαγγελματικά, ερωτικά ή φιλικά, υπάρχει μια ενδόμυχη λειτουργία που μας κατευθύνει στο ποια από τα χαρακτηριστικά του εαυτού μας θα προβάλλουμε. Αυτός ο διαρκής επαναπροσδιορισμός του εαυτού στη διάδρασή του με τους άλλους, σε μια εποχή μάλιστα που η εικόνα καθίσταται πιο αντιπροσωπευτική από την ουσία, αποτελεί μια εξαιρετικά στρεσογόνα διαδικασία η οποία τείνει να αντικαταστήσει τελικά το πραγματικό βίωμα. Με τα λόγια του Χόρχε Μπουκάι:

*Ήταν μια φορά... «μια φορά»
που από το πολύ που τη διηγήθηκαν
ακούστηκε τόσες φορές...
που έγινε πραγματικότητα.*

Τι γίνεται όταν στην πληθωριστική αυτή εναλλαγή εαυτών χάνεται η ταυτότητα;

Το “Enchanté” αποπειράται να μελετήσει το δύσκολο αυτό ερώτημα μέσα από μια κινητική έρευνα. Προτείνει ένα ταξίδι με μία αφηγηρία και πολλούς διαφορετικούς προορισμούς όπως αυτοί προκύπτουν μέσα από τις συνειρμικές και ενστικτώδεις αντιδράσεις των χορευτών σε συγκεκριμένες καταστάσεις. Η γλώσσα που το ίδιο το σώμα κάθε φορά παράγει, ρεαλιστική ή σουρεαλιστική, αφηγείται διαφορετικές ιστορίες, με ή χωρίς λογική σύνδεση. Στην πολυπόθητη ελευθερία έκφρασής του πολλαπλές «πραγματικότητες» συγκρούονται, ενίοτε αλληλοακυρώνονται, εγκλωβίζονται στο συνεχές της ανεργμίστης πολυμορφικότητας που μπορεί να μην είναι παρά ο πλήρης, αδιέξοδος κατακερματισμός του περιεχομένου.

Ιδέα / Χορογραφία: **Νατάσα Φραντζή**

Ερμηνεία / Συνδημιουργία: **Απόστολος Κουσίνας, Λουκάς Θεοδοσόπουλος**

Φωτισμοί: **Άλεξ Κυριακούλης, Νατάσα Φραντζή**

Με την υποστήριξη: **Dance Cultural Centre**

Τίτλος έργου: **Somiglianza**

Όνομα ομάδας: **KOR'SIA**

Διάρκεια έργου: **15'**

Το “Somiglianza” είναι μια παράσταση με ονειρική, σαγηνευτική και εκκεντρική ατμόσφαιρα. Χρησιμοποιεί στοιχεία από τον κόσμο του κινηματογράφου και της φωτογραφίας για να μεταφράσει με σαρκαστική διάθεση το “L’après-midi d’un faune” σε μουσική του Claude Debussy, την πρώτη χορογραφική σύνθεση με την οποία ο Vaslav Nijinsky άνοιξε τις πύλες της νεωτερικότητας. Οι δύο χορογράφοι –εδώ και ερμηνευτές– συνδυάζουν την κλασική εικονογραφία με τον κόσμο των ονείρων, του σαρκασμού και της λαμπερής αίγλης με εξαιρετική χάρη. Το παράδοξο της ακινησίας, που εισήγαγε ο Nijinsky για να εκφράσει τις καταχρήσεις της σάρκας και του πόθου, μετατρέπεται σε ένα παιχνίδι στατικής και δυναμικής ισορροπίας που παραπέμπει στη συγχρονισμένη κολύμβηση των αμερικανικών Aqua-Musicals, όταν μεσουρανούσε η Esther Williams στα τέλη της δεκαετίας του ’40.

Ο Φαύνος, ψηλός και μεγαλοπρεπής, με μια μακριά τουνίκ από λευκή δαντέλα, είναι στεφανωμένος με λουλούδια σαν άλλος ερμαφρόδιτος Farinelli, ενώ οι Νύμφες, λίγο σαν γοργόνες και λίγο σαν τις κοπέλες των αλλοτινών τολμηρών φωτογραφιών πιν-απ, χάνουν το φύλο τους καθώς ενσαρκώνονται από χορεύτριες και από χορευτές. Η απόδοση των De Rosa και Russo είναι ένα είδος ποπ ονείρου – μικρά και σύντομα στιγμιότυπα κινηματογραφικής λαμπρότητας, όπου η αποθέωση της σεξουαλικότητας και του αισθησιασμού προκύπτει μέσα από τον συνδυασμό της χάρης με την ποιητική ανευλαβικότητα.

Χορογραφία: **KOR'SIA Antonio de Rosa, Mattia Russo**

Μουσική: **Claude Debussy, *Prélude à l'après-midi d'un faune***

Κοστούμια: **KOR'SIA και Vanesa Soria Lima**

Σκηνογραφία: **KOR'SIA**

Σχεδιασμός Φωτισμού: **Mattia Russo, Antonio de Rosa**

Κείμενο: **Celia Zaragoza**

Χορεύουν: **Astrid Bramming, Giulia Russo, Alejandro Moya, Mattia Russo, Antonio de Rosa**

28/05

ARC_HOTHOUSES

“Personal movement” (Προσωπική κίνηση)

Workshop με τη Γεωργία Βαρδαρού

Ώρα: **12:00-15:00**

Τόπος: **Dance Cultural Centre**

Τι μας έρχεται στον νου όταν ακούμε τον όρο «προσωπική κίνηση»; Από πού πηγάζει μια τέτοιους είδους κίνηση; Χωρά διάπλαση η «προσωπική κίνηση»; Τι συμβαίνει στον χώρο ανάμεσα στη δική μου αντίληψη και σε αυτήν του κοινού;

Χρησιμοποιώντας τα σώματά τους ως εργαλεία, υπό την καθοδήγηση της Βαρδαρού και με τη χρήση μουσικής, οι συμμετέχοντες θα χρησιμοποιήσουν τον «κινητικό αυτοσχεδιασμό» προκειμένου να ενεργοποιήσουν, να συνειδητοποιήσουν και να τελειοποιήσουν τεχνικά τους προσωπικούς τους τρόπους κίνησης. Μέσω διάφορων επιμέρους αναθέσεων, η πρόθεση είναι να αναγνωρίσουν τυχόν επαναλαμβανόμενα μοτίβα και να πειραματιστούν με το πώς να τα επεξεργαστούν περαιτέρω και, εντέλει, να τα αξιοποιήσουν στο πλαίσιο μιας παράστασης.

29/05

“Corporal writings” (Σωματικές γραφές)

Workshop με τους **Mattia Russo & Antonio de Rosa (KOR'SIA)**

Ώρα: **12:00-15:00**

Τόπος: **Dance Cultural Centre**

Ο Mattia Russo και ο Antonio de Rosa προτείνουν ένα εργαστήριο που βασίζεται στη διερεύνηση της κίνησης. Η έρευνα αυτή επικεντρώνει στην αμοιβαία ανατροφοδότηση ανάμεσα στις καταβολές και στις ικανότητες κάθε συμμετέχοντα.

Το εργαστήριο είναι δομημένο ως δημιουργική διαδικασία, όπου ο κύριος στόχος είναι η εξερεύνηση της δυνατότητας δημιουργίας μιας νέας κίνησης. Στοχεύει να αναδείξει τα νοητικά και σωματικά όρια, τις ανησυχίες, τις εσωτερικές αντιφάσεις ή ακόμα και τους τόπους μνήμης, προκειμένου να οδηγήσει το σώμα να ανακαλύψει νέες, ακραίες και άγνωστες λύσεις. Ξεκινώντας από μια δεδομένη πραγματικότητα, ο χορός μετατρέπεται σε μια νέα έρευνα σε αναζήτηση μοναδικών μορφών προσωπικής έκφρασης.